

en Trebiedeel fra Værdien, gjør Intet til Sagen, naar man kun beregner efter den Taxation, der er skeet i hvert enkelt Amt; der maa jo i alt Halv være handlet eens i hvert enkelt Amt, om der ogsaa er afholdt Kommissionsmøder paa flere Steder i Amtet. Den ærede Ordfører udtalte ogsaa, at, dersom man gik frem paa den Maade, Mindretallet havde foreslaaet, vilde Byrden forholdsviis blive større paa Nerne end i Sjælland, da Hestene sandsynligviis havde været dyrere her end derovre. Hertil skal jeg bemærke, at den ærede Ordfører jo gjerne vil have, at Byrden skal fordeles efter Eiendommenes Værdi, og jeg troer vist, at de fleste ere af den Formening, at en Tønde Hartkorn har større Værdi paa Nerne end i Sjælland; derfor vil det efter min Mening heller ikke være uretsfærdigt, om Nerne ved denne Fordeling af 3 Mk. pr. Td. Hartkorn fik nogle Skillingen eller endog en heel Mark mere pr. Tønde Hartkorn end Sjælland. Jeg skal foreløbig indskrænke mig hertil.

K. Pedersen: Det ærede Mindretal udtalte, at han antog, at de fleste Kommissioner havde taxeret Hestene efter Loven. Men vi høre jo, at Kommissionerne have taxeret Hestene paa forskjellig Maade; nogle have taxeret de bedste Heste til 150 Rd. og derefter i Forhold hertil, medens de andre Steder have taxeret Hestene over en Bank til 150 Rd. Nu er det vanskeligt at sige, hvilke af disse Kommissioner der have handlet efter Loven, thi det fremgaar ikke af Loven, hvorledes Taxationen skal finde Sted; jeg vil derfor ikke have, at det skal staae hen som en Anke mod de Kommissioner, der i det Hele have taxeret Hestene til 150 Rd., at de ikke have handlet efter Loven. Jeg troer, det ene kan være efter Loven ligesaa godt som det andet, da Loven, som sagt, ikke siger det Mindste derom. Det ærede Mindretal udtalte overfor Udvalgets Ordfører, at det var fornemmelig dets Mening, at Værdierne forholdsviis skulde bære Byrden, og derfor kunde Hartkornet paa Nerne bære en større Byrde end i Sjælland. Dette vilde være rigtigt, forsaavidt det var det døde Hartkorn, der skulde udrede Skatten, men det er Hartkornsbrugerne, og Fordelingen efter Hart-

kornet vilde derfor blive vilkaarlig, idet mange Brugere af Hartkorn til høi Værdi ikke ere saaledes stillede, at de eie denne høie Værdi, hvorimod det Hartkorn, der har en mindre Værdi, kan være Brugernes rene Eiendom. Jeg kan iøvrigt ikke forstaae, hvorledes der efter Mindretallets Forslag kan blive en retfærdig Fordeling, da vi have hørt, at Taxationsmaaden har været saa forskjellig, at to lige gode Heste, taxerede efter de to forskjellige Taxationsmaader, ville efter denne Regel blive erstattede med et meget forskjelligt Beløb.

Qvistgaard: Idet jeg ønsker at støtte Mindretallet, skal jeg gjøre et Par oplysende Bemærkninger, hvorfor jeg især lægger Vægt paa Mindretallets Forslag. Der staaer i Fleertallets Betænkning, at det maa antages, at Kommunerne have gjort deres Bedste ved Indkjøbet af Hestene, hvortil de vare stærkt opfordrede, da de maatte gaae ud fra, at de selv vilde komme til at betale dem; men det er dog bitterligt, at der er stor Forskjel i saa Henseende. Enkelte Kommuner have visseligen ikke gjort sig nogen videre Umage, men blot overdraget det til en hestekyndig Mand at købe Heste til en bestemt, men høi Priis, som saa er bleven udredt af Kommunerne, medens den store Mængde af Kommunalbestyrelserne har varetaget Kommunens Tarv med den største Interesse og saaledes gjort sig megen Uleilighed for at skaffe de bedste Heste til de billigste Priser, og derfor troer jeg, at, naar Fleertallets Forslag bliver vedtaget, saa at Kommunerne fik Hestene godtgjorte efter den Priis, de selv havde givet, vilde man derved meget betydeligt bidrage til at sløve den kommunale Interesse, som det tværtimod vil være af den største Bigtighed at fremme; jeg troer, at Rigsdagen vil og bør være den Sidste til at gaae ind paa at støtte Forslag, som klarligen ville virke i den af mig — med Beklagelse — omtalte Retning, naar der gives de Enkelte den altfor høie Priis, de virkelig i Forhold til de Andre have givet for de af hine Kommuner anskaffede Heste. Naar det fra flere Sider er udtalt og fleersidigen bekræftes, at Kommunalbestyrelserne i meget forskjellig Grad have havt Kommunernes fulde Tarv for Die ved Indkjøbet